

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne štev. 63.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vse leto naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—.

Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pet t vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno - hranilničnega računa štev. 64139.

Hinavci.

Sv. Oče Pij X. je torej spregovoril zadnjo odločilno besedo v ricmanjski zadevi. Potrjuje samostojno ricmanjsko župnijo, prepove, da bi se menjal bogoslužni jezik, ki je bil ves čas nazaj latinski izvzemši par nezakonitih glagolskih maš za časa homatij in tudi ne dovoli, da bi se ricmanjska župnija odtegnila duhovni oblasti tržaško-koperskega škofa.

Ko smo zadnjič poročali o teh definitivnih papeževih sklepih, smo izrazili kot pravi katoličani in kot pravi rodoljubi željo, da bi vsaj sedaj končala ricmanjska zmeta.

Da ni v tržaškem dnevniku nič katoliškega naziranja in prav tako nič resničnega rodoljublja, o tem je precej tržaških Slovencev že davno prepričanih. Do tega prepričanja nam je nemalo pomogla ricmanjska homatija. Tržaški dnevnik je od početka žalostnih dogodkov v Ricmanjih vedno hudobno lagal proti cerkveni oblasti, da bi ji vzel ves ugled pri vernem ljudstvu. Vedoma je tiral Ricmanjce v vedno večjo nesrečo, dasi je dobro znal, da ne bo iz vsega skupaj nič prida. Z vednim hujskanjem je spravil slovensko ricmanjsko ljudstvo tako daleč, da sedaj že delj časa moralno in gmotno propada. Tako delati z slovenskim ljudstvom, to je bil res v pravem pomenu besede v nebo vpijoč naroden greh.

Kakor je možno v tem življenju skoro vsak pogrešek popraviti, tako bi se dal vsaj rekoliko popraviti ta krut zločin, ki ga je v precejšnjem delu zakrivil tržaški dnevnik na slovenskem ljudstvu v Ricmanjih. V to se mu je nudila najlepša prilika sedaj, ko je papež definitivno rešil ricmanjsko zadevo. Prejšnja leta so imeli ti hujskači na sebi neko krščansko in narodno pobarvano krinko in so zatrjevali po tržaškem dnevniku svojim pristašem češ: bojujemo se za „narodne svetinje“ na postaven način, s tem, da se kakor kristjani sklicujemo na najvišjo cerkveno inštanco, na papeža. Tako so veljali ti verski in narodni izdajice v obeh marsikaterih kratkovidnežev za prave katoličane in prave narodnjake. Danes jim ni možno več posluževati se teh lepo zvenceh izgovorov, danes morajo jasno z barvo na dan. Proti odloku sv. Očeta ne more imeti katoliški Slovenec nikdar nobenega ugovora ne izgovora.

LISTEK

Kaplanov prvi „štamperl“.

Nemško spisal N. — Poslovenil J.

„Ostir Blaž“ je bil take sorte mož, da se mu je mašikdo rad umaknil vsaj tri korake na daleč. Bil je pravi velikan z železnimi pestmi. Ljudje so mu pravili „ostir“ ali pa „šnopsar“ Blaž. Pred leti je Blaž krošnjarij, pozneje je služil za javnega postreščeka v mestu, konečno je odprl v večjem mestu nasproti tovarne žganja in špirta svojo lastro žganjarno. Tu je prodajal žgano pijačo na drobno.

V mestu je bilo poleg dobrih kristijanov tudi veliko socialnih demokratov. — T-le so bili redni gostje v Blaževi žganjarni, kjer so se ob „štamperlih“ navduševali za svoje socialistične ideje. Blaž in njegova boljša zakonska polovica Jera sta jim stregla.

Ni čuda, da je Blaž med socialisti postal malce socialist, dasi je včasih tudi radi lepšega držal z njimi, da ni bilo zamere. — Vendar je bila nujna posledica oštirskega poklica, da je moral včasih Blaž potisniti tega ali onega preglasnega ali prepijanega gosta skozi vrata na ulico, da ne bi pa izgubil vse vaje, je poskušal neredkokrat svojo koščeno pest na svoji ljubi Jeri.

„Jera, no si pa že spet pozabila zamašiti do dobrega“, je rekel Blaž in pokazal s prstom na „frišno“ nastavljen sodček.

Zato smo bili malce radovedni, za katero pot se bo odločil tržaški dnevnik sedaj po papeževem odloku. In našli smo ga tam, kjer bi ga bili prav za prav morali pričakovati, namreč na poti podle hinavščine. Zapeljivci nesrečnih Ricmanjcev krog tržaškega dnevnika dobro znajo, da se bi marsikateremu katoliškemu Slovincu odprle oči, če bi sedaj v svojem glasilu jasno pisali proti papeževemu odloku in vabili Ricmanjce, naj ne slušajo cerkvene oblasti. Zato se jim je zdela varna pot na zvit, hiravski način utrditi Ricmanjce v njihovem uporu proti cerkvi. Dne 27. februarja so je prikazala v trž. dnevniku na drugi strani navidez čisto nedolžna notica:

„Velebit“ o rešitvi ricmanjskega cerkvenega vprašanja. — Spljetski dnevnik „Velebit“ je priobčil na kratko odlok, ki rešuje ricmanjsko vprašanje od strani sv. Stolice. „Velebit“ dostavlja: „Razun tega pravi (odlok sv. Stolice), da pokornost Ricmanjcev zahtevajo viši cerkveni interesi. To je usoda hrvatskega naroda! Ako gre za državne interese mora naš narod žrtvovati svoje najbistvenije interese, ako pa želi vzdržati kako narodno pravo na cerkvenem polju, tedaj se pojavljajo viši cerkveni interesi, pred katerim izginjevajo vse narodne pravice.“

Pustimo vprašanje, kako nastanejo take novice po drugih listih in se potem preprišajo v domači list, odkoder so prav za prav izšle. Kaj hoče tržaški dnevnik s tem, da navaja vest iz hrvatskega lista „Velebit“? Nič drugega nego očrniti papeža kot zatiraleca „narodnih pravic“ ter tako uničiti vsako spoštovanje in pokorščino do njega.

Dne 1. marca pa je bilo čitati v tržaškem dnevniku že malo daljšo in bolj odprto „ponatisnjeno“ notico:

O ricmanjskem vprašanju piše „Naša Sloga“: Nam se gotovo ne more od nobene strani očitati, da bi se bili mogoče preveč mešali v nesrečno ricmanjsko vprašanje. Prizadevali smo si — kakor je znano to tudi na kompetentnem mestu — da bi se to vprašanje rešilo v vsestransko zadovoljstvo, a ko smo se prepričali, da naše nesebično in iskreno prizadevanje ne nahaja odziva, morali smo opustiti svojo namero in prepustiti drugim faktorjem, da izvrše to, kar se nam ni posrečilo. No, bojimo se, da tudi oni niso bili srečnejši. To bojazen podkreplja pismo ljubljanskega knezoškofa gospoda dra. Antona Jegliča be-

„Saj sem ga vendar dobro zamašila“, je odvrnila Jera.

„Ne, nisi, ko ti jaz pravim.“

„Da, sem.“

„Ne! . . .“ je mogočno zagrmel Blaž.

„Vendar! . . .“ Nato se je slišalo nekaj, kakor klofutanje. In kmalu na to se je vlekla Jera z modrimi progami na licih jokaje in zdihovaje po stopnicah, ki so vodile iz žganjarne v gornjo sobo.

A ni trpelo dolgo in približal se je tudi za Jero večer njenega tako trnjevega življenja. Huda pljučnica jo je spravila na smrtno postelj. Blaž je ravnal iz početka trdo in neusmiljeno ž njo, ker ga je jezilo, da mora sedaj sam prati kozarce in pospravljati — konečno je pa vendar le poklical zdravnika iz tovarne. Zdravnik je preiskal bolnico in izjavil, da je bolezen zelo resna in da se je v treh, štirih dneh batí najhujšega. Lepo upanje za Blaža! Kmalu torej naj se čita na vratih njegove zaprte žganjarne listek: „Radi smrti oštirjeve žene zaprto“. Nevoljno je stisnil Blaž zdravniku goldinar, potem si je pa šel hladit svojo jezo - dol v žganjarno in razlagal svojim gostom, da se je ta lumpac učil celih 30 let zato, da pošilja ljudi na oni svet.

Ker se je Jera počutila precej slabo, si je kakor dobra krščanska žena zaželela duhovnika, da jo prevedi. To je bilo Blažu pa že preveč in tresel se je same jeze. Hitro je stopil po svoj evangelij svoj najljubši socialističen list „Rudeči pra-

ležniku gosp. Plantanu, ki je zadnja leta opetovano posredoval med tržaško-koperskim škofom in Sv. Stolico na eni in Ricmanjci na drugi strani.

Tu navaja „Naša Sloga“ poznano pismo drž. tajnika kardinala Merry del Vala in nadaljuje:

V odgovoru sv. Stolice se priznava samo samostalna župnija, dočim se odločno odklanja rabo glagolice in spremembo juridikcije. S tem je — kakor se zdi — pala, zadnja beseda v Rimu ozirom na rešenje ricmanjskega vprašanja. Bojimo se, da ta rešitev niti od daleč ne zadovoljuje Ricmanjcev. In kaj potem? Naj odgovarjajo oni, ki so tako rešitev predložili in priporočali!

Glejte jih hinavce! Oni se samo „bojijo“, da rešitev iz Rima „niti od daleč ne zadovoljuje Ricmanjcev“. Če se ne bo obrnilo v Ricmanjih na bolje, nočejo biti oni tega krivi, ampak tega so krivi „oni, ki so tako rešitev predložili in priporočali“; z drugo besedo: kriv naj bo ricmanjske nadaljnj; zmešnjave papež, ki je zadevo krivično rešil.

Tako uči hinavski tržaški dnevnik uboge zapeljane Ricmanjce. Nič se mu ne usmilijo, niti sedaj, ko so ob robu propada in imajo najlepšo priliko rešiti se in povrniti k rednemu krščanskemu življenju. Mesto da bi sedaj poravnali svoj naroden zločin, pa hujskajo prikrito dalje in drže Ricmanjce s silo na poti pogube. Vaše zvižanje vas ne bo rešilo, poznamo vas, verske in narodne izdajice!

Bratci med seboj.

Rešitev ricmanjskega vprašanja od strani svete Stolice je dala nekaterim gospodom kakor pravijo hudo «pod nos». Znali smo takoj, da bodo liberalni krogi, ki so se vedno širokoustno sklicevali na «edino kompetentno mesto», na sveto Stolico, zdaj v zadregi, kako stališče naj zavzamejo z ozirom na odlok svete Stolice, ki so ga sami izzvali. Toda, da pride zavoljo ricmanjskega vprašanja do ostre polemike med tržaškim dnevnikom in liberalnim «Obzorom» v Zagrebu, ki sta nastopala do zdaj v tej aféri «ko brat i brat», hujskajoč po najboljih silah narod proti cerkveni autoriteti in da bo ravno

por“, položil nanj roko in prisegel nad vse slovesno, da nima stopiti preko praga noben far, niti če bi se prikazal sam papež iz Rima!

To je slišal en kurjač iz tovarne in povedal svojim sodrugom. Ti se niso seveda obotavljali pripovedovati stvar svojim domačim in tako je šla Blaževa prisega kmalu od ust do ust. Ko je torej šel naslednjega dne mladi gospod kaplan v šolo poučevati otroke, ga je zadel marsikak radoveden pogled in slišal tuintam polglasno opazko: „E, gospod, vi ste podelil nekdam sv. olje ženi „rudečega“ Zakotnika, poskusite sedaj svojo srečo pri Blaževi ženi. Blaž je „rudečkar“ posebne vrste in težko bo kaj.“

Komaj je to zvedel gospod kaplan, se je takoj odločil, da obišče bolno Blaževo ženo in jo, če je le možno, prevedi.

* * *

Deseta predpoldne je že in gostilna je natlačeno polna z delavci, ki so prišli na zajutrak. Ropot, kričanje, petje in tobakov dim napolnuje ozračje. Eni politizirajo, drugi igrajo, tretji pojejo ali bolje rečeno krulijo, povsod žvenketanje žlic, vilic, krožnikov in kozarcev. Kar v trenutku utihnejo vsi — nek duhovnik je vstopil.

„Blaž, glej ga no!“

Blaž, ki je pravkar rezal sir na posamezne krožnike, se je naglo obrnil in v trenutku mu je bilo jasno, kaj se je zgodilo. „Strašno, grozno, far prihaja k moji stari!“

«Obzor» povedal tržaškimi krogom par grenkih, tega niso pričakovali niti največji optimisti na naši strani. Koncem februarja je priobčil Dr. B., ki kaže da pozna jako dobro riemanjsko zadevo in vsled česar bi znali tudi uginiti, kedo je ta dr. B. daljši članek v «Obzoru», iz katerega izvemo lepe reči. Tako beremo med drugim:

1) Slovanski slobodomiselni kongres je poklical župana Berdona, naj pride osebno v Prago n naj tam razloži svoje želje na brezverskem kongresu. Dr. B. pa nam pravi v «Obzoru», da Berdon ni doživel niti tega zadoščenja, da bi tržaški dnevnik priobčil pismo svobodomiselnca Dr. Wodwarške.

Iz tega smemo sklepati: a) Ricmanjci so imeli biti povod za manifestacije v svobodne misli, torej orožje v boju proti Kristusu in njegovi cerkvi. Drugače bi se dr. Wodwarška ne zmenil za malo postajališče na postranski istrski železnici!

b) tržaški dnevnik ni priobčil tozadevnega pisma na župana Berdona; torej je stal (oziroma nemara še stoji) ta znameniti vaški načelnik pod nekako kuratelo tržaškega dnevnika. Tako ravnajo tržaški gospodje s «šefom» te skoro autonomne vaške županije, ki je prišla za njegovega župovanja ma'odane do (dvomljive) svetovne slave. Kam pride na tak način blišč, s katerim je bila obdana do zdaj glava vaškega župana? Izpuhtel je kakor mavrica. Sic transit gloria mundi. (Tako mine slava sveta.)

2) Svobodomislec (!) Wodwarška je šel osebno v Ricmanje, spoznal «čuvenoga Berdona» in prišel takoj do sklepa, da je riemanjsko vprašanje vstvaril «netko drugi», in da so Ricmanjci bili samo zgodni vojaki.

Riemanjsko vprašanje ni torej kaka naravna bilka, ki je vzrastla sama ob sebi tam na slovenskem bregu, temveč «netko drugi» je to vprašanje «vstvaril»... Kaj pa je tebe treba bilo? Kako pa se obnašajo duševni poroditelji tega vprašanja nasproti njemu. Odgovarjajo Ricmanjci v «Obzoru»: «Mi sami ne znamo, što da započnemo, jer nas naši kolovodje zapustiše, ko da smo okuženi». Oni torej, ki so Ricmanje vstvarili in izrabljali kot «narodno svetinjo» v svoje sebične politične namene, odrekajo zdaj temu svojemu stvoru paterniteto! (očetovstvo).

3) Kak namen so imeli ti gospodje v borbi za Ricmanje? Oni so hoteli, da «smrve nositelje klerikalnoga strančarstva i tudjinštine u našim stranama». To nam je izdal «Obzor». Hvala mu na tej izpovedi, ki pomeni v vsakdanjem jeziku: **boj proti Cerkvi in škofu!**

«Obzorov» dopisnik je radikalno proti «klerikalizmu» (za to nam jamči že list, v katerega je pisal), radi tega pa so reči, ki jih je odkril, toliko bolj interesantne in škoda bi bilo, ko bi jih ne bili priobčili svojim čitateljem. Kaj pa Dr. Požar, zagovornik riemanjskega vprašanja, sicer pa duhovnik, ki se je stokrat junačil v javnosti, da bo zmagala pravična stvar, ki jo zagovarja, pravi k vsemu temu? Molči... «Hrvatstvo» pa pravi... «Možda su njegovi dopisi bili dopisi iz «svećeničkih krugova». Ko bi hoteli to zanikati, gospod doktor!

„Kaj pa iščete tukaj?! . . . Kaj hočete tukaj?!“

„Mar vprašate dvakrat vsakega, ki vstopi v Vašo gostilno?“ je odgovoril kaplan povsem mirno.

„Kaj iščete tukaj?“

„Dobro slišim in razumem, kaj me vprašate. Pa kaj tako sprejmate vi svoje goste? Jaz bi rad tu pri Vas zajuterkoval.“

„Kaj, malo — — —?“

„No, kaj imate ušesa zamašena? Zajutrkoval bi rad, razumete?“

Kaplan je sedel k mizi mirnega obraza zrl po delavcih, ki so ga radovedno opazovali.

„No torej?“ je znova zagodrnjal Blaž.

„Prinesite mi torej kaj!“

„Ali mislite da zastonj?“

Zastonj? Čudno vprašanje. Recite mi vendar, dragi moji delavci, če vi od Blaža kaj zahtevate, ali vas tudi toliko izprašuje? Le bodite brez skrbi, oče Blaž, jaz plačam vse pošteno.“

„Kaj torej želite?“

„Kakšne pijače imate?“

„Slivovca imam.“

„No prinesite torej en štamperl slivovca in in en kozarec vode.“

Vse je utihnilo. Igravci so se ustavili, gostje so pozabili, da imajo pred seboj gorke porcijone „golaša“ in vsi so uprli svoj radoveden pogled v kaplana, ki je vlival iz svojega štamperla slivovec v kozarec vode in opazoval tako zamaknjeno, kako se mešate obe tekočini, kakor, da se ne zмени

Kaj pomeni tedaj Ricmanje, ta bajé «naj-sjajni» pokret za slavenstvo v Cerkvi? Čemu ga je bilo treba? Klasično nam odgovarja na to vprašanje krščansko-socialno «Hrvatstvo» dne 29. februarja: «Trebalo je hrvatskemu (oziroma slovenskemu O. U.) narodu omraziti sveto Stolico, trebalo je v hrvatskem (slovenskem) narodu oslabiti vero katoliško, trebalo je hrvatski narod odvratiti od Cerkve katoliške».

To je jedro vsega Ricmanjskega vprašanja, po izpovedi istega... i b e r a l n e g a «Obzora».

Prihodnji pa se ozremo malo na odgovor, ki ga je tržaški dnevnik v svoji nemali zadregi dal «Obzoru».

Političen pregled.

Deželnozbornske volitve.

Na Kranjskem so v mestnih skupinah zmagali liberalci, pa le z največjim naporom. Vidi se, da propada liberalizem tudi po mestih. V Idriji je prišlo do ožje volitve med dekanom Arkotom (S. L. S.) in liberalnim učiteljem Ganglom. Odločevati so imeli socialni demokrati in ti so raje volili kandidata kapitalistične stranke, kakor kandidata ljudske stranke. Pravi prijatelji ljudstva! — Na Goriškem so bile v pondeljek volitve v splošni skupini. Kandidatje Slov. Ljudske Stranke so dobili glasov: dr. Brecelj 8829, dr. Pavletič 8850, Fon 8952 glasov. Nasprotniki: dr. Franko 8830, Štrekelj 8735, Križnič 8699 glasov. Socialni demokrati so dobili 630, razcepljenih je bilo 255, vseh oddanih glasov je 18.231. Kandidatje S. L. S. imajo relativno večino, do absolutne večine jim manjka 144 oziroma 287 glasov. Ožja volitev bo v pondeljek 9. t. m.

Slovansko-Romanski blok.

Nemški minister-rojak Peschka je poslal ministra dr. Gessmannu, ki se vrne s Semernika na Dunaj, pismo, v katerem pozivlja, da bi se zavzel za skupno postopanje nemško-nacionalnih poslancev s krščanskimi socialci. Ko se je to izvedelo, so se slovanski poslanci sestali na posvetovanje, ki je veljalo ustanovitvi slovansko-romanskega bloka. V tem bloku bi bili zastopani Čehi, Poljaki, Malorusi, Slovenci, Hrvati, Srbi, Italijani in Romuni. Ta blok bi skrbel za rešitev vseučiliških vprašanj in bi uredil tudi jezikovno vprašanje pri sodiščih. Poslanci, ki bi bili v tem bloku, imajo v proračunskem odseku izmed 54 mest 28 poslancev. Vprašanje je, če se bodo temu bloku pridružili tudi socialni demokrati. Kakor se čuje, so se češki in italijanski socialni demokrati poslanci že izjavili, da so pripravljeni pristopiti temu klubu.

Volitve na Hrvaškem.

Pri volitvah v hrvaški sabor je banova stranka popolnoma propadla. Izvoljenih je 23 članov hrvaške stranke prava, 15 samostojnih Srbov, 4 naprednjaki, 8 avtonomistov in en neodvisen član

za ves svet nič. Tudi Blaž mari duhovnika od nog do glave, kakor bi ga hotel prebosti.

Kar naenkrat se ozre kaplan kvišku in pogleda Blažu neustrašeno v oči.

„Tako zelo se vi torej bojite duhovnikov?“

„Jaz farjev, jaz črnih? Jaz da se bojim? — Nikdar, nikoli-ne!“

„In vendar se zdi tako! . . .“

„Kako to?“

„Saj ste tako vznemirjen. Seveda tega morda sam ne opazite. Pa recite vi, moji dragi delavci, ali ni Blaž ves prestrašen?“

Gostje so prikimali z glavo in pritrdili kaplanovim besedam.

In res, Blaž je bil prišel skoro popolnoma ob pamet in nihče ni bil tega kriv kakor prihod črnega kaplana.

„Da res, pa to le radi svojih tovarišev“, je izustil Blaž po dolgem molku.

„Radi svojih tovarišev? Dobro, ker ste že Vi sam začel govoriti o njih, povem pa še svoje mnenje in sicer pristo in odprto, da vsakdo lahko sliši. Poslušajte, delavci in odgovorite mi odkritosrno: Ali ljubite prostost, ali ne?“

„Da, vsi ljubimo prostost, živela prostost!“ je donelo od vseh strani.

„Vidite“, je nadaljeval kaplan mirno, „Blaževa žena se noče ločiti iz tega sveta kakor živali, rada bi prejela sv. olje in sveto popotnico, toda Blaž ji kruto brani in tako ne more uboga umirajoča žena doseči, česar želi. Prašam: ima li Blaž pravico

koalicije. Hrvaško-srbska koalicija ima 52 poslancev. Dalje je izvoljenih 23 Starčevićancev, 1 samostojni Starčevićanec, 1 Pangerman, 1 Unionist, 2 radikalna Srba, 2 pristaša seljačke stranke. Treba je še pet ožjih volitev, ena volitev je sistirana.

Hrvaška vlada podala ostavko.

Iz Zagreba javljajo, da so vsi trije sekijski načelniki Czernkovič, Mixič in Aranitzky podali banu Rauchu ostavko. Rauch je odpotoval iz Zagreba. Na kolodvoru mu je zbrana množica priredila demonstracijo.

Napredovanje katoliško-napredne stranke na Češkem.

Pri deželnozbornskih volitvah za kmečko skupino so posamez. stranke dobile: Agrarci 105.800 glasov (56 odst.). Katoliško-narodni 23.000 glasov (17 odst.). Socialni demokrati 20.000 glasov (11 odst.). Državnopravniki 11.500 glasov (6 odst.). Mladochi 8.600 glasov (4½ odst.). Realisti 1.450 glasov (1 odst.). — Kakor je razvidno, katoliška stranka silno napreduje. Najslabše se godi Masarykovcem, ki so dobili od vseh glasov — 1 odst.!

NOVICE

n **Zadružni tečaj v sv. Ivanu pri Trstu se začne v pondeljek 9. marca ob 3. uri popoldan v zgornjih prostorih obrtno konsumnega društva (pri cerkvi). Tečaj bo otvoril predsednik „Zadružne zveze“ v Ljubljani, državni in deželni poslanec g. dr. I. Ev. Krek. Pouk v torek, sredo in četrtek bo trajal od 8. do 12. ure predpoldan in od 2. do 6. ure popoldan. Vsak večer ob sedmih in pol bo predaval gosp. dr. Krek o socialnem vprašanju. V četrtek se pa priredi na čast udeležencem zabaven večer, h kateremu se vabijo vsi prijatelji zadružništva. Začetek bo ob osmi uri zvečer.**

n **Odlikovanje.** — Cesar je podelil višjemu finančnemu svetniku in predstojniku davčne uprave v Trstu Jakobu pl. Kuhačeviću naslov in značaj dvornega svetnika.

Za zavod sv. Nikolaja je poslal našemu uredništvu mnogoč. g. I. Kalan, župnik v Zapogah, znesek 10 K.

n **Za dr. Šusteršičem in dr. Gregoričem — dr. Laginja.** — Že zadnjič smo poročali, da so pogajanja med Slovani in Italijani glede volivne reforme za istrski deželni zbor vspela. Novi volivni zakon, ki bo sprejet na podlagi tega kompromisa, je gotovo za Slovane še vedno krivičen. A bilo je, kakor piše tržaški dnevnik, nemogoče vsled pritiska razmer za Slovane kaj več doseči. Tudi mi smo tega mnenja. Vendar pa si ne moremo kaj, da ne

reči: Živela prostost, a živela samo za mojo osebo; toda proč s prostostjo, če jo ima uživati drugi!“

Nekaj trenutkov je bilo vse tiho, konečno je pa vendar zmagala pamet nad slepo strastjo in pri zadnji mizi se je oglasil starejši mašinist:

„Blaž, ti ravnaj krivično; če že hočeš gosti, le godi, nikar pa ne zahtevaj, da bi vsak tako plesal, kak ti godeš!“

Skoro vsi delavci so mu glasno pritrdili.

„No pa naj bo“, je moral kanečno priznati tudi Blaž, „no pa naj gre in naj namaže podplate moji stari. — Kdo je naročil sira?! je zavpil glasno, da bi spravil pogovor na kaj drugega . . .“

Ko se je vračal kaplan za pol ure po stopnicah od bolnice doli v žganjarno, ga je ogovoril nekdo izmed delavcev:

„Gospod, Vaš slivovec, da ne pozabite!“

„Le trčite z Blažem,“ se je oglasil nekdo drugi.

„Da, da, le trčite“, se je slišalo od vseh strani in glasno krohotanje se je razlegalo po pivnici.

„Prav rad,“ je odvrnil kaplan, a v istem hipu mu je Blaž vzel kozarec iz rok rekši: „Dajte mi ga sem, ta bi Vam znal celo škoditi, ni baš najboljše vrste.“

Blaž je natočil kaplanu iz najfinejše steklenice, trčila sta s kaplanom in gosti, izpila štamperl pobratimstva in preloma socialistične prisege. —

Popoldne se je slišalo milo zvončkanje proti žganjarni. Prevideli so — Blažovo Jero.

bi svojih bravev opozorili na neko dejstvo, katero nam kaže, kako nedosleden — da ne rečemo hudoben — je tržaški dnevnik. Ko je bila sprejeta volivna preosnova za državni zbor, je napadal dr. Šušteršiča, da je izdal štajerske in posebno koroške Slovence. No seveda takrat menda ni bilo nobenega „pritiska razmer“. Prišla je na vrsto volivna preosnova za goriški deželni zbor. Tudi ta ni pravična za Slovence in zato je tržaški dnevnik v svoji solzarski jezi ljuto napadel dr. Grego čiča, češ da je on izdal goriške Slovence. — O kakem „pritisku razmer“ tudi tukaj ni bilo govora. In sedaj imamo zagotovljeno volivno preosnovo za istrski deželni zbor, ki je tudi krivična Slovanom. Mi smo mislili, da se bodo zdaj gospodje okoli tržaškega dnevnika kar vtopili v svojih solzah. — Saj jim je Istra vendar najbližja. A zapihala je burja, huda tržaška burja, in posušila vse solze. Niti ena solza ni kanila iz oči teh gospodov, ki se sicer tako radi solzijo. Pač pa so vendar enkrat spoznali, da narodnim voditeljem „vsled prilika razmer“ ni možno vsega doseči. Če bi mi hoteli biti zlobni, bi s prav isto pravico, kakor je tržaški dnevnik napadal dr. Šušteršiča, da je izdal Štajerce in Korošce in dr. Gregorčiča, da je izdal Goričane, smeli trdit, da je dr. Laginja izdal istrske ne samo Slovence, pač pa tudi Hrvate. — Zopet imamo en dokaz, da so razmere veliko močnejše, kakor puhle fraze in solzarska politika tržaškega dnevnika.

n **Veliko narodno delo** se je zvršilo v Trstu po noči od pustnega torka na pepelnično sredo. V „narodnem domu“ so namreč letos na posebno slovesen način zadavili prince Karnevala in sicer na korist podpornega zaklada „narodne delavske organizacije“ za brezposelne in obnemogle delavce. O pustu sicer mnogi več ali manj znore, vendar bo zanimalo naše čitatelje, če jim tu navadimo, kako je tržaški dnevnik vabil na to razposajenost. Dotično vabilce iz minole nedelje se glasi:

Umrli bo pust v torek; njegova usoda je zapečaten v koledarju. A princ-karneval umre med veseljem, rajajem, plesanjem, mrgolanjem mask. Letos pa mu zadavimo vrat na posebno slavnosten način — v Reduti v Narodnem domu. Tam se združimo vsi k zadnji najrazposajeni jej proslavi pustnega prince, izerpamo vse svoje pustne eneržije in potem — hajd po pepel. — Zato povemo onemu, ki ne pojde v torek v Narodni dom, iste besede, ki jih je Hamlet rekel Ofeliji: „Pojdi v samo-tan!“

Ko bi ne vedeli, da je te satanske vrste spisala kaka pijana reva, bi po pravici okrali tržaški dnevnik, da se na tak način norčuje iz cerkvenih obredov in samostanskega življenja ter s celonočnim rajanjem in popivanjem skrbi za vedno večje število brezposelnih in obnemoglih delavcev. Ker pa vemo, da manjka v uredništvu posebno ob nedeljah in ponedeljkih toli potrebna treznost in pamet, rečemo samo to: Bog daj norcem pamet in pijancem . . .!

n **V nabrežinski postaji** so nekateri železniški uslužbenci zelo neotesano vedejo proti duhovnikom. Toliko olike bi pričakovali od mokraških železničarjev, da pustijo na miru duhovnike, in zase drže neslane opazke, ki jih še precej glasno izražajo med seboj, ko vidijo duhovnika. Kaj takega ne počenjajo nikjer javni uslužbenci, če so v službeni obleki. Opozarjamo železniško ravateljstvo naj podučí rudeče železničarje, da jim socialdemokratska zavest ne daje pravice biti neolikani do potnikov, niti če so ti slučajno duhovniki.

n **Sram naj jih bo!** Koga? One, ki so priredili predzadnjo nedeljo na Proseku gnusno in pohujšljivo igró „Sad greha. Na to ostudnost so vabili mladino starejšo od 16 let. Zvedeli smo, da so se mnogi trezni Prosečani zgražali nad tem in da so nekatere ugledne proseške družine šle rajši na zabavo v Trst, kakor da bi doma prisostovale takemu pohujšanju. Kaj ni nobene postave in nobene oblasti, ki bi kaj takega zabranila? In vabilo v to okuževalnico naroda je objavil tržaški dnevnik! To je njegovo „narodno delo“. Sramota!

n **Pogreb Svatopuka Čeha.** Dne 1. t. m. je bil pesnik Svatopuk Čech pokopan v Pragi s kraljevskimi častmi. Na stotisoče ljudi je spremilo truplo ljubljence češkega k zadnjemu počitku na Višehrad. Kar ima češki narod duševne elite v politiki, umetnosti in znanstvu, je bilo videti na pogrebu. Zastopane so bile vse korporacije; tisoči in tisoči delavcev toliko narodnih, kolikor socialističnih so izkazali pesniku zadnjo čast. Vse je bilo zavito v črmino. Na Višehradu je govoril pesnik Vrhličky in zastopniki mesta in naroda. Oba češka ministra sta bila prisotna.

n **„Za otroka“.** — Ministrski predsednik baron Beck je te dni poslal deželnim šefom navodilo, kako izpeljati jubilejsko akcijo za mladino. Vlada upa, da sa bodo dosežanje naprave in zavodi za

mladino tej akciji priklopili. Podpirajo naj to prizadevanje javne korporacije, občine, hranilnice ter banke in dobrodelna društva. Vsak prispevek je dobrodošel, celo dar 1 K in še manj. Deželni šefi naj izvolijo in si izberejo akcijski odbor, ki bo akcijo v prid zanemarjeni mladini organiziral. Prispevki se bodo obrestno naložili. Nato se bo izvolila še glavna osrednja komisija, ki bo v zvezi z vlado določala, kako prispevke vporabiti.

n **Veliko tatvino** so izvršili neznani hudobneži v stanovanju zakonskih Petrič v ulici s. Sebastiano. Med tem ko sta šla zakonska Petrič gledati pustov „Corso“, so vlomili tatovi v zaklenjeno stanovanje in so pokradli raznih dragocenosti v vrednosti 2915 K.

Iz okolice.

o **Sodrug Florenin** se je oglasil in povedal, da je on širitelj „Svobodne misli“ v sv. Križu. Zvesti svoji obljubi, da hočemo s'vobodno izraziti svojo misel, povemo sledečo mišeno dogodico.

Bilo je velikonočni pondeljek lanskega leta. Proti večeru je začela goreti v sv. Križu hiša št. 109. V taki sili se zajema voda za gašenje kjer si bodi: vsi morajo pod kaznijo odpreti vodo gasilecem. Gasilci so se hoteli poslužiti vodnjaka na dvorišču št. 97. Ključne onega vodnjaka je imel svobodni-sleni socijalist. Gasilci so zahtevali, naj odpre vodnjak. Toda ta vzoren socialist se je temu odločno protivil; morali so ga k temu prisiliti. Ko so pa že gasilci odšli, je neki osebi začel pretiti z maščevanjem, češ, da mu je bila ukradena voda. Zato je bil tudi tožen in kaznovan. — Sodrug Florenin pozna dobro tega „človekoljuba“. Tudi čitatelji so že uganili, kdo mora biti ta junak. In tega človeka imajo propali križki sodrugi za svojega duševnega voditelja. Častitamo!

o **Zgoréla** je na pustni torek 6-letna deklica Katarina Sedmak iz sv. Križa. Stariši nimajo nobene krivde. Otrok je umrl na pepelnico v mestni bolnišnici.

o **Surovost.** V pondeljek je na Opčinah zahteval neki osemmljen pustni norec od Jožefe Danev denarja. Ko mu je rekla, da ga za take norce nima, jo je hudo stisnil, da je morala v posteljo. Ker je žena v blagoslovljenem stanu, se je bati hudih posledic. Cela stvar je naznanjena orožnikom.

o **V morje je padel** v zaspanosti in pijanosti na pustno nedeljo o polnoči neki Anton Ravber iz Opčin. Prišel je na kozarec vina v Barkovlje. Vračaje se iz gostilne je zabredel v morje in utonil. Mrtveca niso še našli. Pokojnik je bil star okoli 44 let in samskega stanu.

Iz Istre.

i **Žrtve alkohola.** Pri Slivjah je zmrznil 67 let stari Ivan Skočaj iz Orehka. Pondeljek je šel v Herpelje «po en klobuk». V raznih gostilnah se ga je nalezel tako, da ga je iz Slivije proti Orehku nesel pray težko in je slednjič nedaleč od Slivja omagal. Ponočni mraz je storil tudi svoje in tako je revež zaspal za vedno. Drugi dan so ga našli mrtvega ljudje, ki nosijo mleko v Slivje. Tako „greje“ alkohol.

i **Štrajk na učiteljšču v Kopru.** V torek zjutraj so pričeli stavkati tukajšnji slovanski učiteljščniki ter so zahtevali pouk pedagogike, zgodovine in zemljepisja v slovenskem, oziroma hrvaškem jeziku, namesto v nemščini. Ob nedeljah hočejo poslušati slovenske pridige, ne pa italijanskih. Tudi učiteljščniki italijanskega oddelka prvih treh tečajev so zapustili šolo, zahtevajoči iste pravice, kakor slovenski tovariši glede svojega jezika. Opol-dne je bilo nekaj demonstracij po mestu.

i **Avstrijska eskadra** sestojéča iz ladij „Erzherzog Kar.“, „Erzherzog Friedrich“ in „Erzherzog Ferdinand Max“ z dvema torpedovkama je v pondeljek odplula iz Pulja na sredomorsko križarenje. V Malti bo slovesno sprejeta. Iz Barcelone bodo poveljnik eskadre (kontreadmiral Ziegler) in poveljnik ladij odpotovali v Madrid, kjer jih sprejme kraljica Christina. Kralj Alfonso bo obiskal našo eskadro v barcelonskem pristanišču.

Iz Krasa.

k **Na Krasu** so bile ta teden volitve. Zanimanja zanje je bilo zelo malo. Skoraj nič. Za en del je še boljše. Vendar najbolj zanimivo je, da so se po Sežani širili plakati z imeni brezverskih kandidatov. Na plakatih je tiskano: „Volivci! Naši kandidatje so: Anton Križnič, Dr. Alojzij Franko in Alojzij Štrekelj za splošno kurijo. Za kmetske občine pa sta: Dr. Gustav Gregorin, Jožef Štrekelj“. Ali treba k temu komentarija? Dr. Gregorin v družbi Štrekeljev in Frankota!! Kraševci! Do kedaj se boste dali vodit za nos od liberalnega

advokata? V državni zbor niso smeli Kraševci volit Laharnarja, ker je „zleht“. Sedaj pa ni Laharnar kandidiral. — In vendar je na Krasu Štrekelj dobil največ glasov. Seveda, ljudi treba znat farbati!

k **Iz Povirja.** Najbrže je že kdo drug sporočil, da je bil v Povirju sv. misijon, ki je vspel prav imenitno. Neko človeče, — dobro znano — je pisalo v „Slov. Narodu“, da je mnogo ljudi vsled pridige v volitvah znorelo. Tudi jaz sem bil ondi, videl sem na lastne oči veliko navdušenje med ljudstvom in splošno zadovoljnost ter veselje, videl sem ob sklepu toliko množico vernega ljudstva v cerkvi in pri procesiji, iz domače in sosednjih župnij, vkljub slabemu vremenu, kakor malo kje, a norca nisem zapazil nobenega, razun znane-ga pamfletista, ki je sedel pred oltarjem v sredi žensk. Toda ta pamfletist je norc že zdavna, a ne še-le vsled misijona. Njegovo norost jasno dokazuje dopis „Slov. Narodu“.

k **Rodiški Amerikanci.** — Iz rodiške župnije je odšlo lani nekaj zdravih, mladih in krepkih mož in mladeničev v srečno Ameriko v trdni nadi, da se bodo v kratkem vrnili polni denarja. Župnik jih je odvrčal od tega. Rekel jim je: Imate doma vsi na čem delati, delajte doma na pol tega kar boste morali delati v Ameriki, in vam ne bo treba zapuščati rodne grude. Župnikovo svarilo seveda, kakor dandanes večkrat, ni nič izdalo. Šli so. Toda zaželjena sreča opoteča jih ni srečala nobenega. Trije iz tega malega krdela so umrli v Ameriki, dva moža in očeta družine in en mladenič. Doma stradajo mali otroci — sirote in zapuščene vdove in jokajo stariši. Jednemu amerikancu je umrla doma žena, zapustivši 4 male otročiče, katere so sprejeli usmiljeni ljudje. Umrla je, kakor je izjavil zdravnik, za slabotjo vsled pomanjkanja. Zdaj so se nekateri vrnili, a brez zakladov. Drugi bi se pa radi vrnili, a nimajo za pot, vsled česar morajo stradati v Ameriki, ker so brez dela.

k **Naprednost v Rodiku.** Prišel sem v nedeljo dne 23. februarja v Rodik, ki od nekdaj ni prav na najboljšem glasu. Pravkar je zvonilo k maši. Na cesti se je produciral nek umazan in iztrgan smrkavec na biciklu in cel trop komaj šoli odraslih pobalinov je letalo za njim. — Ko se je začela maša, je prišla ta druhal na cesto pred cerkev in celo mašo so letali — kolesar naprej in paglavci za njim — s kričanjem gor in dol. Nisem bil še med divjaki, a tolike podivjanosti se gotovo ne vidi med njimi, kakor sem je videl v liberalnem Rodiku. Radoveden sem bil izvedeti imena srečnih očetov te nadebudne mladine. In kaj sem zvedel? Ta umazanec na kolesu je bil pastork obč. čuvaja ki je plačan zato, da pazi na mir in red v občini. Drugi, ki je letal za njim, isto ima za očima tega vrednega obč. čuvaja, ter služi pri bivšem županu. Tretji je bil baje sin sedanjega obč. župana, čemur sem se prav začudil, ko sem videl očeta v cerkveni klopi lepo se vesti; najbrže je tu kriva slabost, ker sem slišal župana hvaliti kot poštenega moža. Vsakokrat, ko je ta divjačina pritekla pred šnapsarijo podžupana na „placi“, tistega, ki je dal nezaupnico škofu, je dobila obilo pohvale od mnogobrojnih gostov, ki hodijo mesto k maši v to zloglasno hišo v javno pohujšanje zlasti mladine, in zasmehujejo vernike, ko grelo iz cerkve. Srečen Rodik!

Marijin dom.

Nam Marijinim otrokom se ne more očitati, da smo enostranski, polovičarski, bi dejali, zaslepjeni kakor zapazimo v posvetnih ljudeh, ki svoje moči žrtvujejo le dobrotam tega življenja. Me za posmrtnim življenjem težimo a tudi sedanjega ne sovražimo. Skušamo si ga okoristiti s skrbnim delom in si ga sladiti s pošteno zabavo. V preteklem mesecu smo slišale iz ust dveh sester nekaj prav lepih opominov. Terezija Zobec nas je odvrčala od nevarnega pustnega veselja in vnela nas k ljubezni do Jezusovega Srea. Frančiška Strukelj pa nam je prigovarjala, naj varujemo. Govornici, kateri želimo še večkrat slišati, ste bili obilo pohvaljeni. V naše srce pa je palo marsikatero dobro zrnce. — Tečaja za šivanje, likanje in vezenje se dekleta ob sredah popoldne v večjem številu vdeležujejo. V Čebelico pa se vsaki teden vlagajo lepe vsote. To bi bilo naše delo in naša skrb. A zabava? Preteklo nedeljo in torek praznovala smo tudi pusta po svoje. Vprizorila se je pod skrbnim in spretnim vodstvom Hedvike Preglej na družbinem odru šaloigra „Svoje glava, Minka“. Ta Minka je bila res sama svojeglavnost. Mrdala in otre-savala je ob vsaki priliki, pa tudi huda je znala biti. Nič ji ni bilo po volji. Ves svet bi se moral po nji ravnati. — Gospa Strukelj, lačne deklet pri

skledi pokvarjenih žgancev in crknjeni „acerl“ so bili žrtve njene svojeglavnosti. Seved tudi kazeni izostala. Sestradena, raztrgana, osramočena je prišla domov. V njeno priznanje moramo reči, da je izvrstno igrala in se poboljšala. Tudi druge so igralke rešile svojo ulogo v splošno zadovoljnost.

„V petju oglasile“ so se naše vrle pevke na čelu jim naša sladka Julijana Pire in složno so povzdignile svoj glas, da so „pesmi krasne“: Sijaj, sijaj lunica, Opomin k petju, Mladosti ni in Prišla je miška dviga'e nam sree. Č. g. Matiji Škabar vsa čast!

Nepričakovano pa nam je prišla v goste Špela iz Poljan, brhka v narodni noši opravljena Gorenjka z rdečim dežnikom pod pazduho. Radovednost, da si pusta ogleda, jo je prignala v Trst. — Skoraj bi Urška, njena rojakinja, s katero se je sešla in katera se je slovenske govorce sramovala, vzela ji vse veselje, da se ni potolažila v našem Marijinem domu, kjer se slovenski jezik spoštuje. Zadovoljna se je vrnila v svoje lepe hribe. Mi pa ji kličemo: Na svidenje!

Tak je bil naš „Pust“. Srce nam je ostalo mirno, a glavica nas po njem ne boli . . .

Razne stvari.

r Kopniška sfera na Ogrskem. Iz Budimpešte poročajo: Slučaj, podoben onemu kopniškega stotnika se vedno naprej ponavlja v novih variacijah, ki pa le malokdaj dosežejo kopniški mojsterski čin. Na Ogrskem je neki slepar poskusil potegniti nekega višjega sodnika za nos, s tem, da ga je pozval, naj mu da na razpolago orožnikov, da bo lahko zasledil med kmeti neko družbo, ki se peča s ponarejanjem denarja. Če bi se sodnik vsedel na limanice, bi goljuf s pomočjo orožništva pošteno osleparil kméte. A do tega ni prišlo.

Pretekli mesec je prišel neki 35letni mož, ki se imenuje Štefan Apardy-Nagy, k bekoškemu višjemu sodniku Popoviču, katerega je hotel prisiliti, da bi mu dal na razpolago orožnike, s pomočjo katerih bi izveršil pri kmetih v Kigyos Pusti hišne preiskave, da bi zasledil družbo ponarejalcev denarja in zaplenil ponarejeni denar. Višji sodnik je odgovoril, naj pride zopet drugi dan, ko bo imel več časa. Nato se je mož razjezil in ozmerjal sodnika, ki je vseeno ostal pri svojem sklepu. Drugi dan pa slepar ni prišel. Višji sodnik, kateremu se je vzbudil sum, je pustil moža zasledovati in posrečilo se je zasačiti ga v neki sosednji občini. Sleparja bodo prepeljali v Budimpešto, kjer bo čakal obsodbe.

Zahtevajte „Zarjo“

po vseh gostilnah in javnih lokalih!
V Trstu dobite za sedaj „Zarjo“ na prodaj v teh-le tobakarnah:

- Rubnić, via sette Fontane 14
- Supanz, via Vinc. Bellini 13
- Frank, via Stadion 10
- Hreščak, campo Belvedere 1
- Bruna, via del Rivo 44
- Stanič, via molin piccolo 14
- Mose, via Miramar 1
- Bruni, piazzetta s. Lucia 1
- Grammatico, via del Bosco 1
- Schmied, via delle Acque 2
- Magnolo, via Belvedere 49
- Skerl, pri sv. Ivanu

Koledarček. Nedelja 8. marca; Janez od Boga, espoz. — 9. pond.: Franciska Rim., vdova. — 10. torek 40mučencev: Kaj in Aleksander. — 11. sredo: Kvatre; Heraklij. — 12. četrtek: Gregor I. papež — 13. petek: Kvatre; vdova. — 14. sobota Kvatre; Matilda Paulina —

Svetko Flanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi pošne pošiljatve od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

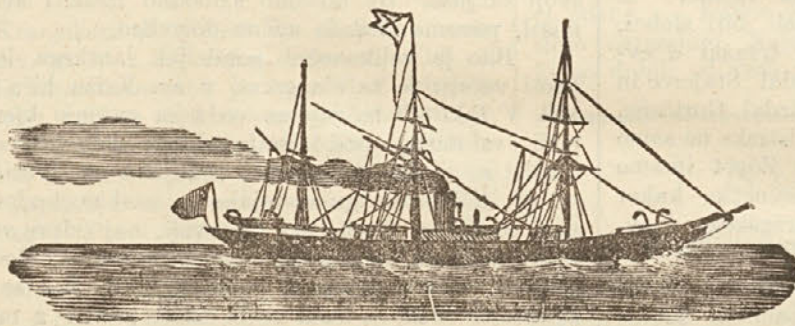
javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolag veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski sa'on ter tri sobe rezervirane za krstv poroke in društvene sestanke.

Toči domače vino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnístvo.

Sirite ZARJO!

Z Bogom! Srečno pot! V daljno Ameriko!

Zakaj potujejo naši ljudje najraje čez Trst na ladjah avstro-ameriške parniške družbe (Avstro Amerikana Bratje Kozulić i dr.)? Odgovor:

Rafaelova družba v Trstu priporoča to iz teh le vzrokov: Prednosti: v Trstu 1) smo mi doma, 2) smo pod avstrijskim varstvom do Amerike, 4) ni treba menjavati denarja, 5) si

lažje pomagamo v svoji materinščini (v prodajalnicah, uradih, cerkvah), 6) imamo večinca slovanske sopotnike.

Prednosti: na adijah avstro-ameriške (Austro-Americana) plovitbene družbe:

1) domači ljudje v postrežbi, 2) domača kuhinja, 3) uvaževanje slovanskih jezikov, v napisih, govoru, v razvrstitvi (po narodnosti v izseljenškemu domu 1 na ladjah), 4) lastni izseljenški dom, obdan z lepim vrtom na samem, izven mesta tik morja. Do poslopja električni tramvaj. Po vseh prostorih električna razsvetljava. Hrana in stanovanje brezplačno pred odplitvijo za 2000 oseb, 5) močne ladje, 6) v izseljenškemu domu nameravana katoliška kapela. Govorilo se je tudi o posebnem dušnem pastirju za izseljence, 7) strogo ločenje verotozpevedanja, narodnosti, spola, 8) Vožnja mnogo ceneja, 9) Zveza tudi v južno Ameriko. 1908) 10. Strogo nadziranje in poduk agentov, ki ne smejo vabiti še manj pa siliti ljudi v tujino.

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia — Telefon št. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba to na. Cene jako nizke.

Edina mehanična

Tovarna pohištva

v Trstu

tvrdke Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa 46.

— Skladišča Piazza Rosario št. 1. —

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej «Tržaška posojilnica in hranilnica». — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsako 5° Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, gar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5° tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. — Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od 4 1/2% Davke plača hranilnica sama. neudov in jih obrestuje po Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol. Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vloga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Ves božji dan krožim po Trstu, a vse zastonj. * *

Kaj pa bi rad? Par dobrih čevljev. Če hočš dobiti dobrih čevljev in če nimaš prav polne mošnje, pojdi lepo cerkvi sv. Petra starem mestu ulica Rosario št. 2 in stopi v slovensko založo obuval. Čevljarski mojster **Josip Stantič** ti lo prav po domače slovensko postregel z najboljšimi čevlji za nizko ceno. Poskusi!

No, kako je bilo? Imenitno, izvrstno. Čevljev se tu dobi za vsako nogo, kakor da bi na nji vzrasli. — Ni čudno saj zalaga ta mojster tudi c. k. ljudi.

Razširjajte in priporočajte „ZARJO“